

4. Els procediments electorals a què es referix l'apartat anterior hauran de regir-se per les regles següents:

a) Seran electors:

1r. Les persones físiques que, sent professionals de l'agricultura, exercisquen per compte propi l'activitat agrícola, ramadera o forestal de manera directa i personal, i cotitzen a la Seguretat Social com a conseqüència d'estes activitats.

2n. Les persones jurídiques que tinguen com a objecte exclusiu, conforme als seus estatuts, i que efectivament exercisquen l'explotació agrícola, ramadera o forestal.

b) Correspondrà a les comunitats autònomes la regulació del procediment electoral.

c) La circumscripció electoral serà la que determine cada Comunitat Autònoma.

d) Es consideraran més representatives, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, les Organitzacions Professionals Agràries que hagen obtingut en este àmbit almenys el 10 per 100 dels vots vàlids en els corresponents procediments electorals.

e) Aquelles Organitzacions Professionals Agràries que tinguen la condició de més representatives desenvoluparan funcions de representació institucional davant de les Administracions, Entitats i Organismes de caràcter públic.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

Esta Llei es dicta a l'empara de la competència estatal sobre les bases del règim jurídic de les Administracions Públiques prevista en l'article 149.1.18a de la Constitució.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor al cap de trenta dies de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

16825 *LLEI ORGÀNICA 4/2005, de 10 d'octubre, per la qual es modifica la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, en matèria de delictes de risc provocats per explosius.* («BOE» 243, d'11-10-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Govern ha elaborat un conjunt de mesures antiterroristes per a impulsar la lluita contra les bandes armades, tant les originàries del nostre país com aquelles altres organitzacions criminals d'àmbit internacional. Enfront de l'amenaça terrorista es fa necessari introduir millores en l'ordenament sancionador amb les quals el

nostre Estat Social i Democràtic de Dret pugua respondre a esta amenaça de manera garantista, legítima i eficaç.

A este efecte, l'actual reforma tracta de reforçar la intervenció sancionadora en un àmbit susceptible de millorar, com és el de la utilització de substàncies explosives que puguen causar estralls, amb l'objectiu d'eleva el reprotxe penal del tràfic indegut i l'incompliment dels deures relatius a la seguretat col·lectiva en la tinença de substàncies tan perilloses.

La present reforma adopta com a ineludible punt de partida la necessitat de tutelar la vida i la integritat física de les persones, que troben el seu referent constitucional en els drets fonamentals de l'article 15 de la Constitució Espanyola, enfront de qualssevol atemptats contra la seguretat col·lectiva, entre altres béns jurídics.

Al dotar l'ordenament jurídic de noves mesures per a intensificar el control i la seguretat dels explosius que poden causar estralls, es pretén evitar que eixes bandes armades puguen apoderar-se'n de manera il·lícita i puguen, així, cometre gravíssims atemptats contra la vida i la integritat física de les persones. La potestat sancionadora administrativa es revela com a insuficient per a atallar la conducta dels qui estant obligats a això no observen les mesures de vigilància i control dels explosius. És evident que les normes penals vigents no permeten sancionar estes conductes que poden coadjuvar, a vegades, al fet que els terroristes puguen disposar dels explosius amb els quals cometen els seus actes criminals.

En conseqüència, les millores de la legislació penal, que ara s'introdueixen, es justifiquen en la protecció de béns com la vida i la integritat física i, en última instància, en la protecció de la seguretat col·lectiva enfront d'infraccions d'extremada gravetat realitzades emprant instruments explosius.

S'introdueixen, per consegüent, tres nous apartats, numerats com a 2, 3 i 4, en l'article 348 del Codi Penal, amb els quals es tracta d'endurir la resposta sancionadora enfront de conductes il·lícites dels responsables de la vigilància, el control i la utilització d'explosius.

En primer lloc, es tracta ara d'incriminar expressament la conducta dels subjectes obligats legalment o contractualment a la vigilància, la custòdia i el consum de substàncies explosives que puguen causar estralls que contravinguen la normativa d'explosius, bàsicament el Reglament d'Explosius, aprovat pel Reial Decret 230/1998, de 16 de febrer, i les disposicions generals que el despleguen. Es requereix, en tot cas, que este incompliment haja facilitat l'efectiva pèrdua o sostracció dels explosius, la qual cosa permet diferenciar esta conducta penalment rellevant del corresponent il·lícit administratiu, que quedarà restringit als casos no compresos en la descripció típica, entre altres, la vulneració imprudent del deure de vigilància o la vulneració dolosa o imprudent de la vigilància d'artefactes pirotècnics i cartutxeria en general.

En segon lloc, es castiguen determinades infraccions que, en la pràctica, impedeixen constatament un control eficaç dels explosius, com són les obstaculitzacions a l'activitat inspectora de l'Administració, la falsedat o l'ocultació d'informació rellevant en l'àmbit de mesures de seguretat i la desobediència expressa a les ordes de l'Administració que obliguen a esmenar importants defectes denunciats en matèria de seguretat.

D'altra banda, s'augmenten les penes previstes en l'apartat 1 de l'article 348 del Codi Penal, per a equiparar les conseqüències jurídiques d'este delictes a aquelles amb què es comminen els il·lícits del nou apartat 2 del mateix article. D'esta manera, les conductes referides en ambdós apartats es castiguen amb idèntica pena conjunta de presó, multa i inhabilitació especial, penes que s'imposaran en la seua mitat superior quan les conductes es cometen per persones que tinguen responsabilitat sobre les empreses o societats que es manegen i utilitzen explosius. En este últim cas, s'inclou, com a eficaç previsió, la

possibilitat d'imposar alguna de les conseqüències accesorries de l'article 129 del Codi Penal.

Per la seua banda, els delictes del nou apartat 4 seran castigats amb pena de presó de sis mesos a un any, així com amb multa i inhabilitació especial de duració inferior a les previstes en els apartats 1 i 2.

Lògica conseqüència de les anteriors reformes és, finalment, la modificació de la rúbrica de la secció 3a del capítol I del títol XVII del llibre II, que ara passa a denominar-se «D'altres delictes de risc provocats per explosius i altres agents», amb la qual cosa es tracta de destacar que, en la ràtio legis o finalitat objectiva que informa la interpretació d'estos preceptes, cobra rellevància la idea de la perillositat de les substàncies explosives que puguen causar estralls, ja que poden pertorbar greument la seguretat col·lectiva i posar en risc béns jurídics individuals tan essencials per a la convivència en la nostra societat democràtica com són la vida o la integritat física.

Article únic. *Modificació del Codi Penal.*

La Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, es modifica en els següents punts:

U. Es modifica la rúbrica de la secció 3a del capítol I del títol XVII del llibre II, que tindrà la redacció següent:

«D'ALTRES DELICTES DE RISC PROVOCATS PER EXPLOSIUS I ALTRES AGENTS»

Dos. L'article 348 tindrà la següent redacció:
«Article 348.

1. Els qui en la fabricació, manipulació, transport, tinença o comercialització d'explosius, substàncies inflamables o corrosives, tòxiques i asfixiants, o qualssevol altres matèries, aparells o artificis que puguen causar estralls, contravinguen les normes de seguretat establides, i posen en concret perill la vida, la integritat física o la salut de les persones, o el medi ambient, seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a tres anys, multa de dotze a vint-i-quatre mesos i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic, professió o ofici per temps de sis a dotze anys.

2. Els responsables de la vigilància, control i utilització d'explosius que puguen causar estralls que, contravenint la normativa en matèria d'explosius, hagen facilitat la seua efectiva pèrdua o sotstracció seran castigats amb les penes de presó de sis mesos a tres anys, multa de dotze a vint-i-quatre mesos i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públics, professió o ofici de sis a dotze anys.

3. Les penes establides en els apartats anteriors s'imposaran en la seua mitat superior quan es tracte dels directors, administradors o encarregats de la societat, empresa, organització o explotació. En estos supòsits l'autoritat judicial podrà decretar, a més, alguna o algunes de les mesures previstes en l'article 129 d'este Codi.

4. Seran castigats amb les penes de presó de sis mesos a un any, multa de sis a dotze mesos i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públics, professió o ofici per temps de tres a sis anys els responsables de les fàbriques, tallers, mitjans de transport, depòsits i la resta d'establiments relatius a explosius que puguen causar estralls, quan incórreguen en alguna o algunes de les conductes següents:

a) Obstaculitzar l'activitat inspectora de l'Administració en matèria de seguretat d'explosius.

b) Falsejar o ocultar a l'Administració informació rellevant sobre el compliment de les mesures de seguretat obligatòries relatives a explosius.

c) Desobeir les ordres expresses de l'Administració encaminades a esmenar les anomalies greus detectades en matèria de seguretat d'explosius.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present Llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 10 d'octubre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18073 *REIAL DECRET LLEI 13/2005, de 28 d'octubre, pel qual es modifica la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat.* («BOE» 263, de 3-11-2005.)

Transcorreguts quasi 20 anys des de l'entrada en vigor de la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat, no ha pogut ser totalment complida la finalitat que perseguia: la restitució dels béns i drets del denominat «patrimoni sindical històric» i la restauració de les situacions jurídiques afectades per la Guerra Civil.

La dita impossibilitat ha vingut determinada per les exigències que la Llei 4/1986, de 8 de gener, va imposar amb vista a acreditar les titularitats dels béns i drets del patrimoni sindical històric, exigències que no van tindre en consideració les especials circumstàncies derivades de l'existència d'una guerra civil i un llarg període posterior de d'ctadura.

És necessari subratllar, a més, l'absència d'un termini per a la presentació de sol·licituds pels reclamants, carència de la llei que, en la pràctica, ha portat fins ara la formulació d'estes sol·licituds davant de l'Administració en reclamació dels legítims interessos dels sol·licitants. Així les coses, estan pendents reclamacions o sol·licituds per no existir termini per a l'exercici d'estes, la qual cosa fa interminable este procés de reparació de dany històricament originat i que la Llei 4/1986, de 8 de gener, va intentar reparar. Per això, a hores d'ara, podem tan sols parlar de reparació parcial, sensiblement inferior a la pretesa pel legislador, en no veure's satisfetes les seues aspiracions.

D'ací que siga necessària, per justícia i seguretat jurídica, la modificació de la disposició addicional quarta de la Llei 4/1986, de 8 de gener, per a complir el propòsit originari del legislador, la devolució del patrimoni a les organitzacions sindicals dissoltes en virtut del Decret de 13 de setembre de 1936 i les seues normes d'aclariment, ratificació i desplegament.

Per a això, quant als requisits, ha d'exigir-se l'acreditació de la pertinença dels béns i drets, dels quals van ser privats com a conseqüència de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1942, a una organització sindical, o també, tenint en compte les modalitats d'actuació de les organitzacions de treballadors fins a aquelles dates, a una persona jurídica associada, afiliada o vinculada a la dita organització; també ha d'acreditar-se la identitat o la successió del sindicat o organització sindical reclamant respecte a aquell a què pertanyien els béns i drets reclamats.